

Publicerad 2011-06-07 10:16 av Yrre

Dröm

Hon var varande.

Åren gick så fort och ändå var det dött.

Hon diskade och serverade sin man middag.

Hon tvättade och gjorde matlådor.

Hon minns inte sist hon skrattade.

Hon levde för sömnen.

Där fanns han tillgänglig. Hennes hemlighet.

där rörde han vid henne, hon andades med rodnad på kinden.

dessas timmar där lyckan fanns kom om natten.

Han visste inget och så skulle det förbli.

hon väntade den sista sömnen.

Då slutligen skulle hon leva.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten